

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. гр. Добрич, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас М. Каменски

Членове: Милена Ив. Хараламбиева
Калиптен Ибр. Алид

при участието на секретаря Елица Вл. Александрова
като разгледа докладваното от Милена Ив. Хараламбиева Въззивно
наказателно дело от частен характер № 20223200600273 по описа за 2022
година

и за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда № 4/22.06.2022г. по н.ч.х.д № 168/2021г. Районен съд-гр.Ген.Тошево е признал подс.К. Т. Т. с ЕГН ***** за виновен в това, че на 06.02.2021г. в с.Ч., общ.Г.Т. обл.Добрич нанесъл на Н. Г. А., посредством удари с тояга, лека телесна повреда, изразяваща се в кръвонасядания по лявата седалищна област и дясната тазобедрена става, представляващи временно разстройство на здравето, неопасно за живота - престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК и на основание чл.78а, ал.1 от НК го е освободил от наказателна отговорност, като му наложил административно наказание - "глоба" в размер на 1000 лв.

Осъдил е Т. да заплати на А. сумата от 1500 лв, представляваща обезщетение за причинените с деянието неимуществени вреди ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането до пълното изплащане на дължимата сума, като в останалата част е отхвърлил гражданския иск като неоснователен. В тежест на Т. РС-гр.Ген.Тошево е възложил заплащането на държавна такса върху уважения размер на иска, както и сторените от тъжителя по делото разноски.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба подс.Т. чрез процесуалния му представител - адв.К. П. от АК-гр.Добрич, в която се изтъкват доводи за необоснованост и незаконосъобразност на поставения акт и се настоява за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му с тъжбата обвинение. Алтернативно се иска намаляване

размера на присъденото обезщетение за причинени неимуществени вреди, както и се претендира за прилагане на института на неизбежната отбрана. В съдебно заседание защитникът поддържа жалбата на посочените основания, а също настоява и за присъждане на сторените разноски.

Частният тъжител лично и чрез повереника си изразява становище за неоснователност на предприетото обжалване и потвърждаване на първоинстанционната присъда, както и претендира присъждане на сторените пред настоящата инстанция разноски.

Добричкият окръжен съд на основание чл. 314, ал. 1 от НПК извърши изцяло проверка правилността на обжалваната присъда и като взе предвид изнесеното в жалбата, както и становищата на страните, констатира:

От фактическа страна се установява следната обстановка: На 06.02.2021г. в с.Ч. тъжителката А. извела собствените на семейството ѝ животни /овце и една крава/ за да пасат. Вървейки покрай стопанския двор, стопанисван от подс.Т., животните се насочили към бали със слама, намиращи се пред двора на фермата на подсъдимия. Като видял това, подс.Т. наредил на работниците си – С. М. и А.В. да вкарат кравата в двора на фермата и да я издоят. Тъжителката А. побягнала след животното, като в ръцете си държала дървена тояга, с която повеждала добитъка. Между А. и Т. назряла конфликтна ситуация, кавга. Подсъдимият Т. се насочил срещу тъжителката, издърпал от ръцете ѝ сопата и ѝ нанесъл удари с нея. От ударите А. паднала на земята, но веднага след това се изправила, а подсъдимият ѝ върнал кравата. А. тръгнала към дома си, като по пътя плачейки уведомила по телефона съпруга си за случилото се. По-късно за инцидента било съобщено на кмета на селото и на полицейски служител. На 08.02.2021г. А. била освидетелствана и от съдебен лекар, който при извършения ѝ преглед установил кръвонасядания по лява седалищна област и дясна тазобедрена става. В заключение съдебния лекар посочил, че получените от пострадалата Н. А. увреждания са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети и биха могли да се получат по време и начин, както сочи пострадалата /съдебно-медицинска консултация № 16/2021г./.

От заключението по назначената и изготвена съдебномедицинска експертиза в съдебно заседание с вещо лице д-р Д.Д. се установява, че при възникналия инцидент на 06.02.2021г. Н. А. е получила следните травматични увреждания: кръвонасядания по лявата седалищна област и дясна тазобедрена става. Вещото лице е заявило, че подобни увреждания са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети, с цилиндрична форма и биха могли да се получат по време и начин, както сочи пострадалата в тъжбата си. Уврежданията са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота и преминават за около две седмици, без остатъчни явления.

Горната фактическа обстановка изцяло се подкрепя от събраните гласни доказателства, назначените и изготвени експертизи и приложените писмени документи. Правилно и обосновано съдът е кредитирал като достоверни показанията на свидетелите М., В. М. и А. Първите двама са преки очевидци на развия се инцидент и пресъздават

еднопосочни и взаимодопълващи се обстоятелства относно обстановката, възникналата свада между А. и подсъдимия, времето, мястото и начина на извършване на престъплението. М. и В.а единомисленици, че подсъдимият е изтръгнал тоягата от ръцете на А. и ѝ е нанесъл удари с нея, а св. В. е конкретизирал и локацията на ударите: „Бати К. взе сопата и я удари по тялото /свидетеля посочва дясното бедро/.“ -л. 89 от нхд № 168/2021г. Свидетелите М. и А.макар и да не са присъствали на мястото на инцидента, подробно описват състоянието на тъжителката непосредствено след реализираната спрямо нея престъпна проява. Изнесените от тези свидетели данни за нанесен побой от подсъдимия на тъжителката изцяло намират опора и в заключението по назначената и приета от решаващия съд съдебно-медицинска експертиза. Заявеното от подсъдимия в обясненията му пред съда подкрепя възприета фактическа обстановка, доколкото същият описва възникналия конфликт и не отрича, че е нанесъл удар с тоягата, като твърди, че е бил напсуван от тъжителката и това го е провокирало да я удари.

Правилно установените от Районния съд-гр.Ген.Тошево факти са квалифицирани законосъобразно под хипотезата на правната норма на чл. 130, ал.1 от НК касателно подсъдимия К. Т.. Оправдава се наличието от обективна и субективна страна на признаците на престъпното посегателство срещу личността: нанесена лека телесна повреда. От обективна страна деянието се е изразило в удряне с тояга по тялото пострадалата, в резултат на което тя е получила посочените по-горе увреждания, които по своята характеристика съставляват разстройство на здравето, неопасно за живота, представляващи лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК. От субективна страна деянието е извършено при форма на вината – пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал обществено опасния характер на деянието, предвиждал е неговите обществено опасни последици и е искал тяхното настъпване.

Наличната по делото фактология не може да обоснове извод за непосредствено противоправно поведение от страна на тъжителката А. спрямо подсъдимия, което да е предпоставка за приложението на разпоредбата на чл. 12, ал.1 от НК или пък на чл. 12, ал.2 от НК. Изречените от тъжителката псувни по време на възникналия конфликт, каквото твърдение са навели подсъдимия и св. А.В., не съставляват непосредствено и противоправно нападение, поради което изцяло неоснователна е тезата на защитника на подсъдимия, че деянието е осъществено в условията на неизбежна отбрана, респ. при превишаване пределите на такава.

При служебната проверка въззивният състав констатира, че не са били налице материално-правните предпоставки на чл. 78а от НК и РС-гр.Ген.Тошево неправилно е приложил тази процедура, тъй като към датата на инкриминираната проява – 06.02.2021г. Т. не е отговарял на изискванията на чл. 78а, ал.2, б.„б“ от НК. В хода на производството пред РС-гр.Ген.Тошево в проведеното на 29.11.2021г. съдебно заседание /л. 40 от нхд № 168/2021г./ е било прието представено от подсъдимия свидетелство за съдимост с Рег. № 495, издадено на 17.11.2021г. от РС-гр.Ген.Тошево /л. 34 от нхд № 168/2021г./, в което е удостоверено, че подс.Т. е неосъждан. В кориците на делото на РС-гр.Ген.Тошево - на л.15-

17 от приложената прокурорска преписка № 51/2021г. по описа на ТО-Ген.Тошево е налична справка за съдимост с рег. 57, издадена на 01.03.2021г., в която са отразени три осъждания на подсъдимия: 1. С решение № 832/22.12.2015г. на РС – гр.Добрич по анд № 1548/2015г., влязло в сила на 20.01.2016г. Т. е бил освободен от наказателна отговорност на основание чл. 78а от НК и му е било наложено административно наказание глоба 1000 лв за престъпления по чл. 309, ал.1 от НК, извършени на 30.04.2013г. и на 29.04.2014г. 2. С влязло в сила на 21.03.2016г. определение за одобряване на споразумение № 10/21.03.2016г. по похд № 91/2016г. на РС – гр.Ген.Тошево на Т. е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет месеца, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е било отложено с изпитателен срок от три години, за извършено на 10.08.2015г. престъпление по чл. 234, ал.1 от НК. 3. С влязло в сила на 01.11.2017г. определение за одобряване на споразумение № 135/01.11.2017г. по похд № 375/2017г. на РС-гр.Ген Тошево на Т. е било наложено наказание пробация за срок осемнадесет месеца, за извършено в периода началото на м.ноември 2016г. -23.11.2016г. престъпление по чл. 192а, ал.1 от НК. Приобщената в хода на производството пред настоящия съд справка за съдимост рег. № Вх. 716/30.01.2023г. съдържа трите гореописани осъждания на Т., с отбелязване, че за осъжданията по т.2 и т.3 Т. е реабилитиран на основание чл. 88а от НК на 17.11.2021г. При съпоставяне на тази справка за съдимост с отразеното в бюлетините за съдимост се установява, че касателно осъждането по т. 2 е налице различие, доколкото в справката за съдимост се сочи, че по това осъждане е настъпила реабилитация по чл. 88а от НК на 17.11.2021г., а подобно документиране в бюлетина за съдимост № 17/23.03.16г. не фигурира. В крайна сметка проявената от страна РС-гр.Ген.Тошево пасивност да изследва в пълнота съдимостта на подс.Т. към датата на стореното престъпление /доколкото на вниманието му са били представени две справки за съдимост с коренно различно съдържание/, е довела до неправилно приложение на закона, което пък се явява съществен порок по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 от НПК. Този порок не може да бъде отстранен от въззивната инстанция, поради липсата на съответна жалба от частния тъжител. Начинът за преодоляването на констатираното незаконосъобразие е единствено по реда на Глава Тридесет и трета от НПК „Възобновяване на наказателни дела“.

Безспорно и категорично по делото е установено, че на инкриминираната дата подсъдимият е причинил на частната тъжителка описаните по-горе травми, последица от нанесени й удари. Или налице са причинени неимуществени вреди, изразяващи се в увреждания, обусловили разстройство на здравето, неопасно за живота и съставомерни по повдигнатото обвинение. Ето защо, правилно РС-гр.Ген.Тошево е постановил подсъдимият да обезщети неимуществените вреди, пряка последица от деянието му. Не се налага корекция в размера на присъденото обезщетение, което е съответстващо на принципа за справедливостта и е съобразено с претърпените от тъжителката А. страдания, броя и вида на причинените телесни увреди и времето нужно за тяхното отзвучаване.

Сторените пред настоящата инстанция разноси от частния тъжител за заплащане на адвокатско възнаграждение на упълномощения повереник в размер на 800 лв, видно от

представения договор за правна защита и съдействие, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК следва да се възложат на подсъдимия.

Съдът констатира, че жалбоподателят по въззивното производство не е внесъл дължимата държавна такса от 6 лв по Тарифа №1 към ЗДТ –т.12 във вр . с т. 9, поради което с решението следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на блв по сметка на ДОС.

Предвид изложеното, Добричкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 4 от 22.60.2022г. по н.ч.х.д. № 168/2021г. на РС – гр.Ген.Тошево .

ОСЪЖДА подс.К. Т. Т. с ЕГН***** да заплати на Н. Г. А. с ЕГН ***** сторените пред настоящата инстанция разноски в размер на 800 /осемстотин/ лева .

ОСЪЖДА подс. К. Т. Т. с ЕГН***** да заплати държавна такса по сметка на Добрички окръжен съд в размер на 6 /шест/ лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____